

Hea lugeja!

Rõõm on taas kord sisse juhatada Juridica riigihankeõiguse teemalist erinumbrit. Eelmine sellesisuline number (Juridica 2013/IX) ilmus veidi rohkem kui kaks aastat tagasi ning oli kantud üsna pea vastu võetavate uute hankedirektiivide ootuse positiivsest toonist. Nüüdseks oleme jõudnud sinnamaale, et uued direktiivid (2014/23/EL, 2014/24/EL ja 2014/25/EL) tuleb hiljemalt 18. aprilliks 2016 riigisese õigusega üle võtta.

Loomulikult on kõik käesoleva erinumbri artiklid rohkemal või vähemal määral seotud uute hankedirektiividega ning uue riigihangete seaduse eelnõuga. Carri Ginter ja Kadri Härginen käsitlevad jäätmekäitluse lepingute näitel kestvalt aktuaalset sisetehingute ja halduskoostöö erandite teemat, viidates võimalikule vajakajäämisele direktiivi ülevõtmisel. Diana Minumetsa artikkel annab orientiirid, kuidas pakkujat iseloomustavate andmete täiendamisel ja vigade parandamisel liikuda keeldude ja möönduste kitsas labürindis. Kadri Matteus aga analüüsib põhjendamalt madala maksumusega pakkumuse kohtupraktika arengut ja uurib, kas uus seadus toob sellesse praktikasse muudatusi.

Eriti tore on alati näha varasemast tuttavate autorite hulgas uustulnukaid, kelles selles numbris on õigusteaduskonna tudeng Dmitri Koroljov ja vastne vilistlane Erki Fels. 2015. aasta kevadel kaitstud magistritööl rajanevas artiklis käsitleb Fels hankelepingute kehtivusega seonduvat, eraõiguse ja riigihankeõiguse piirimail paiknevat intrigeerivat probleemistikku.

Tagasi seaduseelnõu juurde tulles pean mainima, et direktiivi tähtaegne ülevõtmine on praegu küsimärgi all. Õhus on pingeid ja huvigruppide ootused ristuvad vägagi printsiipiaalsetes küsimustes. Julgen väita, et kohati tundub eelnõust kumavat liigset usaldamatust nii riigiametnike kui ka ettevõtjate vastu, mis aga takistab eelnõul seadusena oma täit potentsiaali realiseerimast: avalikku ressursi säästmast, riigihangete paindlikkust ja tõhusust suurendamast. Lihtne näide: kui pidada silmas, et ühele riigihankele tehtavad kulud on Eestis ligikaudu 7500 eurot¹, siis kui suured peaksid olema riigisisised hanke piirmäärad, et tasakaalustada avalike vahendite läbipaistev kasutamine ja halduskoormuse optimaalsus? Aga jääme selles osas lootma seadusandja tarkusele.

Soovin head lugemist!

Mari Ann Simovart

¹ Seletuskiri. Riigihangete seaduse eelnõu juurde, lk 45. Kättesaadav eelnõude infosüsteemis (EIS) aadressil eelnoud.valitsus.ee/main (03.03.2016).